

части отъ угличани, опълченци и стрѣлци и се хвърля стрѣмително на този упоренъ пунктъ. Турцитѣ усилиха пакъ огъня до послѣдния степенъ, но когато грозната атакующа масса се приближи на 200 раскрача, тѣ отслабватъ стрѣлбата.

Въ това врѣме се раздадоха нѣкои гласове, четурцитѣ се прѣдавали. На бруствера на редута се показваха на бърже отдѣлни фигури, които хвърляха пушкитѣ си нанаяпрѣдъ. Дѣсния руски флангъ се хвърли въ атака и около 2 табора бидоха взети въ плѣнъ; часть отъ турската пѣхота, събрана въ това направление, се пушна да бѣга къмъ лагера, но биде обсипана съ огънь отъ 1-ия и 2-ия казански батальони, които вече заемаха источния край на с. Шейново.

Между туй стрѣлбата отъ къмъ турския лагеръ все още непрѣставаше. Сега съединенитѣ сили на дѣсния и лѣви руски флангъ прѣминаватъ дружно въ настѣпление и смятатъ безпощадно всичко, което още продължаваше да се съпротивлява. Скоро на редута № 1 се появи бѣлъ флагъ и турскитѣ войници почнаха да хвърлятъ орѣжието си. Чуваха се думитѣ „аманъ, теслимъ“. Къмъ това врѣме генералъ Скобелевъ притѣрча на источния край на Шейновската кория и задъ него слѣдваха резервитѣ. Изведнажъ обаче, турцитѣ пакъ възобновяватъ стрѣлбата и една масса отъ нѣколко стотинѣ конника се хвърля къмъ югъ. Това бѣше черкезката кавалерия, която отбита отъ огъня на Трѣвненската колона се спушна да си пробие пътъ на югъ. Руската пѣхота я срѣщна съ силенъ огънь и една значителна часть отъ нея биде унищожена, но другата сполучи да излѣзе отъ лагера. Сега настѣпваше широко поле за дѣйствиe на руската конница. Петътѣхъ казашки сотни отъ 1-ия Донски полкъ се хвърлятъ въ атака, но се натѣкватъ на силни мѣстни прѣпятствия, които на врѣме ги задържатъ. До гдѣто ставаше прѣминаванието прѣзъ тѣхъ черкезитѣ сполучиха да се промъкнатъ на югъ и